

дръпнали и одържали. Зк. 189.—Безчовѣчни срѣдства, каквито е употребяло духовенството да одържи своята власть... З. 305. Калугере-ти нѣкога съ свое-то голѣмо знаяніе ны сѣ уназили и одържали въ вѣрж-тѣ и народност-тѣ. Л. Д. 1870 р. 104. **Одрѣжѣваніе** с. с. сохрѣненіе: Кѣпаніе-то е твърдѣ много полезно нѣчто за одрѣжѣваніе-то здравіе-то на дѣте-то. Л. Д. 1869 р. 96.

Одрѣзостѣ са и. св. **Одрѣзостѣвамъ** са и. дл. дерзну, дерзаю; осмѣлюсь, осмѣливаюсь: Но при това той не са одрѣзостилъ да я погледне. Л. Д. 1875 р. 199. Пайеръ, Орелъ и Церлиновичъ са одрѣзостиха и придружени отъ двѣ кучета, продължиха на напредъ. иб. 1876 р. 139. Азъ ся одрѣзостихъ та го помолихъ да си отбере отъ тѣхъ колкото обича. X. II, 89.

Одѣмвамъ и. дл. пересуживаю: Не си сбѣрай съ хора, които прѣдъ тебе одѣмватъ други хора, защото знай, че и тебе прѣдъ други щѣтъ одѣмватъ. II. 17. **Одѣмвамъ** са стовариваюсь: Тѣ захващатъ да са одѣмватъ: да были черковата направили като еди-кой си въ еди-кой градъ или село, толкозъ голѣма... Зк. 52.

Одѣшѣ и. св. **Одѣшвамъ** и. дл. 1) слышу, обоняю запахъ: Росна зелена морава въ това прохладно мѣсто хубава мирнзма издава; птички чуруликають...; нѣ пѣтнѣкъ нищо не чува, нищо не одѣшва. Зк. 133. 2) задѣшу: Ти са хвърли на врата му и го одѣши (*et l'étouffa*). Т. 126. Дѣцата, които бѣхѣ одѣшили бащитѣ и майкитѣ си... (*qui avaient égorgé...*). Т. 298. (см. удушѣ).

Одохотворѣвамъ и. дл. одохотворяю. Бог.

Одушѣвѣвамъ и. дл. **Одушѣвлѣние** с. с. одушевляю, —еніе. Б.

Одѣръ с. м. 1) досчатый полъ: Невѣста си, Дойке, гривны сваля, Та ги хвърля, Дойке, по одрове. Ч. 30. Щѣтъ парѣжѣтъ бѣли дѣски, Щѣтъ ни правѣтъ на одрове. Д. 64, 20—21. На стѣнѣ-тѣ или на одѣра, дѣто пада зарѣ-та, ще стане пакъ ясно бѣло колело. Л. Д. 1871 р. 101. „Въ моята кѣща не влизѣтъ царвулановци, защото одрове-те ни сѣ измити съ керемиди“. З. 338. 2) открытыя выходящія на дворъ стѣни, площадки (*на мѣстнѣцѣ*): Поканиле пѣре подъ одра, пакъ той ся покачилъ на одра. Ч. 210. (посл.). На одѣра-тъ (*въ стѣнѣ*), пѣснопойци запѣхѣ поздравленіе. Р. 76. Раздвоени-ти така пашкули ся простиратъ по одѣра на сухо и чисто мѣсто. Л. Д. 1871 р. 233. 3) лавка, сѣдалце: Тамъ завари бѣла Рада, Че си сѣди на одрове, Съ родене милы братя. Ч. 298. На вѣрби-те имаше два одара шарени, На одар-отъ седе-е до два млади юнаци. М. 74. А особно прѣдъ кѣщи е стѣнѣ доволно широка, и има съзидано кѣту одѣръ високо мѣсто изгладено и